

Kari Niittynen
Vampulantie 542
32450 Tammiainen

Päiväys/Datum Turku 21.7.2004

Dnro/Dnr LOS-2003-R-45-53

Viite /Hänvisning

Asia/Ärende LAUSUNTO YMPÄRISTÖVAIKUTUSTEN ARVIOINTISELOSTUKSESTA
Kari Niittynen sikala, Vampula

Kari Niittynen on toimittanut 26.03.2004 Lounais-Suomen ympäristökeskukselle ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain mukaista yhteysviranomaisen lausuntoa varten ympäristövaikutusten arviointiselostuksen Kari Niittynen sikalasta.

HANKETIEDOT JA YMPÄRISTÖVAIKUTUSTEN ARVIOINTIMENETTELY

Hankkeen nimi

Kari Niittynen sikala, Vampula

Hankkeesta vastaava

Kari Niittynen
Vampulantie 542
32450 Tammiainen

Ympäristövaikutusten arviointimenettely

Ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain tavoitteena on edistää ympäristövaikutusten arviointia ja yhtenäistä huomioon ottamista suunnittelussa ja päätöksenteossa sekä samalla lisätä kansalaisten tiedonsaantia ja osallistumismahdollisuuksia.

Ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetun lain 4 §:n 2 momentin perusteella ympäristöministeriö on 3.7.2003 päättänyt, että Kari Niittynen yhdistelmäskalakan rakennushankkeeseen sovelletaan ympäristövaikutusten arviointimenettelyä. Yhteysviranomaisena toimii Lounais-Suomen ympäristökeskus.

YVA-menettelyssä tarkoitus on, että selvitetään ne asiat ja vaikutukset, jotka hankkeessa ja sen ympäristössä ovat merkittäviä hankkeen suunnittelun ja päätöksenteon kannalta ja joita eri tahot pitävät tärkeinä. Ympäristövaikutusten arviointiselostuksen tavoitteena on esittää tiedot hankkeesta ja sen ympäristövaikutuksista kokonaisuutena.

Yhteysviranomaisen lausunnossa tarkastellaan ympäristövaikutusten arviointimenettelystä annetussa asetuksessa esitettyjen arviointiselostuksen sisällöllisten vaatimusten toteutumista.

Arviointiselostus ja yhteysviranomaisen siitä antama lausunto tulee liittää aikanaan ympäristölupahakemusasiakirjoihin.

Hankkeen edellyttämät luvat ja päätökset

Hanke edellyttää muun muassa ympäristökeskuksen ympäristölupaa sekä jo rakenteilla olevan kalustohallin käyttötarkoituksen muutoslupaa rakennusvalvontaviranomaiselta.

Hanke, sen tarkoitus ja sijainti

Nykyisessä sikalassa on tilat 850 emakon pitämiseen sekä niiden porsaiden että tarvittavan uudisaineksen kasvattamiseen. Laajennuksen jälkeen emakkomäärä nousee 1000 emakkoon ja uuteen lihasikalaa valmistuu tilat 3000 lihasialle. Laajennuksen jälkeenkin 50 % syntyvistä porsaista menee välitykseen 25 – 30 kilon painoisina. Uusi lihasikala korvaa osan tilan vuokrasikaloista, jotka ovat korjausinvestointien tarpeessa.

Sikalan laajennuksessa pyritään olennaisesti vähentämään ilmaan pääsevien kaasujen määrää uudella ilmanvaihtoratkaisulla. Lanta prosessoidaan erilleen kiinteään kuiva-aineosaan ja nestemäiseen osaan.

Hanke sijoittuu Alastarolta Vampulaan menevän tien nro 2101 varteen. Osa lannan levitykseen tarkoitetuista pelloista sijaitsee talouskeskuksen yhteydessä.

Vaihtoehdot

Nollavaihtoehdossa toiminta jatkuu ennallaan. Tilalla on noin 850 emakkoa. Porsaat välitetään 90 %:sti LSO Foods Oy:n porsasvälitykseen ja 10 % kasvatetaan tilan ulkopuolella olevissa omissa ja vuokrasikaloissa. Tilan talouskeskus käsittää sikaloiden lisäksi viljan käsittelytilat kuivureineen, lämpökeskuksen, huolto- ja korjaustilat koneille ja kalustolle sekä tilan päärakennuksen.

Ykkösvaihtoehdossa toteutetaan laajennus, jonka perusratkaisut ovat nykyisen kaltaiset. Sikalassa on osarituläpohja ja betonilattia. Ilmanotto tapahtuu ylhäältä ja poisto katolta. Olemassa olevaan emakkosikalaa otetaan 150 uutta emakkoa, jolloin emakkojen lukumääräksi tulee 1000 kpl. Emakkosikalan viereen rakennetaan uusi lietalantasikala 3000 lihasialle. Lihasikalan viereen rakennetaan kaksi avointa 2000 m³:n lietesäiliötä.

Kakkosvaihtoehdossa emakkojen määrä nostetaan 1000 kappaleeseen, kuten ykkösvaihtoehdossa, ja rakennetaan uuden tyyppinen lietalantasikala 3000 lihasikaa varten. Sikalarakennukseen tulee muovinen osarituläpohja. Ilmanvaihto toteutetaan hollantilaisen IC-W⁺ -järjestelmän mukaan, joka vähentää sikalasta poistettavaa ilmamäärää. Emakkosikalan ja lihasikalan lanta separoidaan SepTec- järjestelmässä, jossa voidaan saostuskemikaalien avulla saavuttaa 85 %:n erotus kiintoaineen suhteen. Lihasikalan viereen rakennetaan kaksi avointa 2000 m³:n lietesäiliötä, joihin sijoitetaan separoidun lietalannan nestefraktio. Lannan kuivafraktio viedään muualle hyötykäytettäväksi.

Arviointimenettelyn yhdistäminen muiden lakien mukaisiin menettelyihin

Arviointimenettelyä ei ole yhdistetty muiden lakien mukaisiin menettelyihin.

ARVIOINTISELOSTUKSESTA TIEDOTTAMINEN JA KUULEMINEN

Arviointiselostuksen vireilläolosta on kuulutettu 1.4. – 22.5.2004 Vampulan ja Alastaron kuntien ilmoitustaululla ja pyydetty näiden kuntien ja keskeisten viranomaisten lausunnot. Arviointiselostus on ollut nähtävänä 2.4. – 21.5.2005 Vampulan ja Alastaron kunnanvirastoissa ja kirjastoissa. Vireilläolosta on ilmoitettu Lauttakylä-lehdessä.

YHTEENVETO ESITETYISTÄ LAUSUNNOISTA JA MIELIPITEISTÄ

Lausuntoja on annettu 11 kappaletta. Mielipiteitä on esitetty 4 kappaletta, joissa on 26 eri henkilön, yhdistyksen tai yhteisön kannanotot. Luettelo lausunnonantajista ja mielipiteen esittäjistä on liitteenä. Lausunnot ja mielipiteet on 28.5.2004 lähetetty hankkeesta vastaavan käyttöön.

Lausunnot

Alastaron kunnan valvontalautakunta toteaa lausunnossaan, että sikalasta ja lietesäiliöstä kulkeutuneet hajuhaitat ovat suurimmillaan alavilla maastonkohdilla, erityisesti Loimijoen varrella ja sen läheisyydessä olevilla vakituisilla asunnoilla ja kesäasunnoilla. Vanhat kattamattomat ja suunnitelmassa olevat uudet lietesäiliöt tulee toteuttaa katettuna sekä ympärille tulee sijoittaa suojapuustoa. Laajentamisen yhteydessä toteutettava liete-kuilujen ja –säiliöiden rakentaminen tuulee suorittaa siten, ettei sadevesien, eikä rakenteiden perustusvesien, salaojituksen kautta kulkeudu sikalan lietelantaa Loimijokeen. Huomioitava on, että pelkät harkot läpäisevät lietettä, joka pääsee salaojiin ja sitä kautta Loimijokeen. Uudet lietealtaat tulee rakentaa mahdollisimman lähelle sellaisia peltolohkoja, joissa asutukselle ei muodostu hajuhaittaa. Suoritettaessa lietelannan levitystä Loimijoen ja laskuojien varrella oleville peltolohkoille tulee jättää riittävät suojakaistat ilman lietelannan levitystä määräysten ja ohjeiden mukaisesti. Lietelantaa ei tule levittää tulva-alueella oleville pelloille. Yhdistelmäsikalan laajentaminen tulee suorittaa vaihtoehdon 2 mukaisesti. Sikalarakennusten ympärille tulee istuttaa runsas suojapuusto muodostuvan suuren rakennusmassan vuoksi sekä ehkäisemään hajuhaittoja aiheuttavien ilmavirtojen kulkeutumista lähiasutukseen. Tarkennetun vaihtoehdon 2 avulla nykyisten sikalatilojen ja laajennuksen aiheuttamat hajuhaitat eivät aiheuta kohtuutonta haittaa Loimijoen rannan ja Vampulantien varren asukkaiden viihtyvyydelle. Yhdistelmäsikalan laajentaminen ja ilmanvaihtojärjestelmän valitseminen tulee toteuttaa parhaalla käyttökelpoisella tekniikalla mahdollisimman tehokkaita ja kehittyneitä, teknisesti ja taloudellisesti toteuttamiskelpoisia tuotanto- ja puhdistusmenetelmiä sekä viimeisintä tietämystä käyttäen, siten ettei vaikutusalueen asukkaiden viihtyvyyttä heikennetä. Suomen oloissa poikkeuksellisen suuri sikalahanke sekä normaalista poikkeavat lietelannan käsittelylaitteet edellyttävät lyhyen aikavälin hajuhaitta- ym. seuranta hankkeen käynnistymisen jälkeen.

Loimaan seudun kansanterveystyön kuntayhtymä toteaa, että tilan on huolehdittava, etteivät hajuhaitat lähiasukkaille lisäänty. Yleisesti kevättulvien alle jääville pelloille ei pidä levittää lantaa. Muutenkin on huolehdittava, ettei poikkeuksellistenkaan tulvien aikana lantaa tai likavesiä joudu vesistöön. Poikkeusoloihin, esim. sähkökatkoksiin tulee varautua.

Alastaron kunnanhallitus yhtyy lausunnossaan Alastaron valvontalautakunnan ja Loimaan seudun kansanterveystyön kuntayhtymän asiasta antamiin lausuntoihin.

Länsi-Suomen lääninhallituksen sosiaali- ja terveysosasto käsittelee lausunnossaan terveydellisten ja sosiaalisten vaikutusten arviointia kyseisessä hankkeessa. Selostus on laaja ja tietoa on hankittu paljon arvioinnin pohjaksi. Selostus sisältää paljon numeerista

tietoa, joka osittain on vaikeatajuista ja epäselvää. Osa liitteen kartoista on epäselviä. Tarkasteltujen tekijöiden vaikutusalueet olisi ollut hyvä piirtää esim. karttoihin. Sikalan lähellä oleva asutus on hyvin kuvattu, mutta lietteen levitykseen suunniteltujen peltojen läheisyydessä ja kuljetusreittien varrella mahdollisesti sijaitseva asutus ja levityksen haitoista mahdollisesti kärsivän asutuksen vyöhykkeen laajuus olisi tullut näkyä selvemmin kartoista.

Vuorovaikutus on järjestetty riittävän kattavasti. Lehtikirjoituksia on seurattu ja lähinaapureiden esittämät mielipiteet ja muu hankittu tieto on hyvin otettu mukaan selostustekstiin. Rakennuksen soveltuvuutta maisemaan on käsitelty monipuolisesti. Hajupäästöjä on käsitelty, mutta tuuliselvitys olisi auttanut hajupäästöjen seurannassa. Lisääntyneen rehunkäsittelyn aiheuttamia mahdollisia pölyhaittoja ei ole selvityksessä arvioitu. Mahdollisia erilaisia meluhaittoja ei ole käsitelty. Mahdollisia pohjavesialueita ja lähialueen yksityisten kaivojen olemassaoloa ei ole selvitetty. Seurantaohjelmaehdotus ei sisällä vaikutuksia ihmiseen. Lausunnossa naapurikiinteistöjen arvosta kuitenkin esitetään, että hajuhaittojen kartoitus tehtäisiin n. vuoden sisällä hankkeen valmistumisesta, mikäli hajuhaitat lisääntyvät. Terveystieteiden ja sosiaalisten vaikutusten seuranta on erittäin tärkeää, sillä toiminta sijoittuu keskelle asutusta ja siksi, että käyttöön otettavat tekniset ratkaisut ovat selostuksen mukaan maassamme ainutlaatuisia.

Kakkosvaihtoehdossa kiinteän fraktion sijoituksesta ei ole esitetty kovin varmaa kuvaa alkuvuosia pidemmälle eikä kuivafraktiota hyödyntävien yritysten toiminnasta ole takeita pitkällä aikavälillä. Peltopinta-ala ei riitä koko kuivafraktion levitykseen. Kuivafraktion tarjoaminen biokaasulaitokselle vaikuttaa selostuksessa epätaloudelliselta. Kuivafraktion sijoittamisesta tulisi olla varasuunnitelma, sillä jos kuivafraktion sijoitus tilan ulkopuolelle ontuu, voi seurauksena olla varsin mittava ongelma. Kohdassa 6.3.4. esitetään, että levitykseen käytettävä peltoala ja kakkosvaihtoehdossa kuljetusten määrä pienenee, mikä antaa harhaanjohtavan yleiskäsityksen, sillä vaikutuksia on verrattu ykkösvaltuuteen, joka ei ole todellinen, vaan teoreettinen.

MTK-Satakunnalla ei ole huomautettavaa arviointiselostuksen suhteen.

Museovirasto ilmoittaa, ettei sillä ole arkeologisen kulttuuriperinnön osalta huomautettavaa arviointiselostuksesta. Rakennetun kulttuuriympäristön osalta Museovirasto viittaa Satakunnan Museon lausuntoon.

Satakunnan Museo toteaa, että museo katsoi jo arviointiohjelmalausunnossaan oman lausuntonsa lähinnä muodolliseksi, koska sikalan rakennushanke on jo toteutettu ensimmäisessä vaiheessa konehalliksi. Olevan rakennuksen muuttaminen sikalaksi ei juurikaan enää muuta maisemaa. Satakunnan Museo ottaakin tässä lausunnossa enää kantaa itse selostukseen sekä siihen liittyviin rakennuksen maisemointisuosituksiin (s. 19). Museo toteaa, että sekä kohteen sijainti että maisemavaikutukset on esitetty riittävästi, maisemavaikutuksia on havainnollistettu ehkä poikkeuksellisenkin ansiokkaasti runsaasti kuvasovitteita käyttäen, eikä museolla ole niiden suhteen huomautettavaa. Myös seutukaavatieodot on arviointiselostuksessa tuotu hyvin esiin. Tervetulleena Satakunnan Museo pitää myös selostukseen liitettyjä toimenpidesuosituksia valtavan, avoimeen maisemaan sijoitetun sikalarakennuksen maisemavaikutusten vähentämiseksi. Yleensä puuistutukset eivät ole tervetulleita avoimeen viljelysmaisemaan, mutta yli 100 m pitkän rakennusmassan pilkkomiseksi museo pitää istutuksia perusteltuina. Laaditut toimenpidesuositukset on syytä liittää myös hankkeen ympäristöluvan ehtoihin.

Satakunnan työvoima- ja elinkeinokeskus toteaa lausunnossaan, että ympäristövaikutusten selvitys on laadittu asiantuntevasti ja perusteellisesti eri vaihtoehtoja tarkastellen.

Hankkeen käsittelyssä tulisi edetä viivytyksittä siten, että ympäristölupa voitaisiin myöntää keväällä 2004.

Satakuntaliitto toteaa lausunnossaan, että suunniteltu sikalahanke sijoittuu Satakunnan seutukaavan 5 kulttuurihistoriallisesti arvokkaalle alueelle kh-615 (Kalkkivuori – Pikku-Vampula). Lisäksi suunnitellun suursikalan itäpuolella, noin 200 metrin etäisyydellä, sijaitsee vahvistettuun seutukaavaan sisältyvä, maakunnallisesti merkittäväksi luokiteltu luonnonsuojelualue SL-488 (Sikapäänmäki), jonka varausperusteet ovat geologisia ja kasvitieteellisiä arvoja. Koska Niittysen omistaman talouskeskuksen yhteydessä sijaitsee keskeneräinen, mittasuhteiltaan varsin kookas konesuoja / kalustohalli, joka mahdollisen ympäristöluvan saatuaan muutetaan sikalarakennukseksi, voidaan todeta, ettei ko. rakennuksen käyttötarkoituksen muutos enää merkittävästi vaikuta vahvistetun seutukaavan kulttuurihistoriallisesti arvokkaan alueen maisemakuvaan ja ympäristöarvoihin eikä läheisen luonnonsuojelualueen suojeluperusteisiin. Satakuntaliitto toteaa, että selostuksessa esitetyt tarkastelut hankkeen sijoittumiselle vahvistetun seutukaavan aluevarauksiin nähden yhdessä havainnekuvien kanssa antavat riittävän kuvan hankkeen vaikutuksista seutukaavan alueidenkäyttövarausten suhteen. Vahvistetun seutukaavan kannalta Satakuntaliitolla ei ole huomautettavaa arviointiselostuksesta ja itse sikalahankkeen mahdollisesta toteutuksesta. Selostuksen kartoista, asemapiirroksista sekä havainnekuvista käy varsin hyvin ilmi sikalarakennushanketta koskevat maisemalliset ja rakenteelliset vaikutukset.

Ohjelmasta antamissaan lausunnoissa sekä Satakuntaliitto että yhteysviranomaisen tähdensivä mm. hankkeen ihmisen terveyteen, elinoloihin ja viihtyvyyteen kohdistuvien vaikutusten selkeää ja havainnollista esitystä selostusta laadittaessa. Selostuksessa hajuhaittoja on arvioitu hajupäästöyksikköinä tunnissa, mutta varsinaiset yksikköluvut eivät sellaisenaan selkeästi ilmaise hankkeen todellisia ja haitallisiksi koettavia hajuhaittojen määrää tai laatua. Selkeät esitystavat sikalarakennuksen, lietteensäilytyksen, lannanlevityksen yms. hajuhaittojen laadusta ja määrästä, vaikutusalueiden laajuudesta sekä vaikutuspiiriin sisältyvistä kiinteistöistä ja asukkaista olisivat havainnollistaneet ko. haittavaikutuksia selkeämmin. Tiedot ja kokemukset toiminnassa olevan emakkosikalan ja oheistoimintojen haju-, viihtyvyys- ja muista ympäristöhaitoista lähialueen asukkaiden kannalta olisivat antaneet tarvittavaa lisä- ja taustatietoa hankkeen vaikutusten seurannan helpottamiseksi. Varsinaista mielipidekyselyä paikallisten asukkaiden keskuudessa hankkeen vaikutuksista elinoloihin ja viihtyvyyteen ei tehty. Mielipiteet käyvät ilmi lähinnä yksityisenä mielipiteenä esitetystä kirjeestä sekä 20 henkilön allekirjoittamasta kannanotosta. Satakuntaliitto esittää, että mikäli sikalahanke toteutetaan esitetystä laajuudessa (VE 2), tulisi hankkeen todellisia vaikutuksia seurata ja minimoida mahdollisia haittavaikutuksia.

Turvatekniikan keskuksella ei ole kommentoitavaa Kari Niittysen sikalarakennuksen ympäristövaikutusten arviointiselostuksesta.

Vampulan kunnanhallitus toteaa lausuntonaan selostuksesta, että siinä on kunnanhallituksen mielestä riittävässä määrin huomioitu arviointiohjelmalausunnossa edellytetyt lisäselvitykset koskien hankkeen mahdollisia vaikutuksia Loimijokeen. Lisäksi hankkeessa on kunnanhallituksen lausunnon mukaisesti huomioitu, että kyseinen alue on seutukaavassa vahvistettua kulttuurihistoriallisesti arvokasta aluetta. Kunnanhallituksella ei ole huomautettavaa arviointiselostuksesta.

Mielipiteet

Huittisten Seudun Ympäristöyhdistys ry. toteaa mielipiteessään, että hankkeen pyrki- myksenä on hajuhaittojen vähentäminen ilmanvaihtoa vähentämällä, mutta kun tuotanto samalla laajenee huomattavasti, ympäristöön kohdistuvat hajuhaitatkin lisääntyvät huomattavasti. Kuivalannan elinkaaresta ja loppusijoittelusta sekä nestefraktion vaikutuksis-

ta pellon ravinnetasapainoon kaivataan lisäselvityksiä. Hankkeen soveltuvuudesta maisemaan yhdistys toteaa, että sikalaksi suunniteltu rakennus on jo rakennettu. Hajupäästöjen kokonaismäärä näyttäisi lisääntyvän huomattavasti sekä kiinteistöllä että todennäköisesti myös peltolevityksessä. Kuivafraktion jälkisijoittaminen sekä hajuhaitat jäävät selostuksessa epäselviksi. Lannan jatkokäsittelyn osalta hajupäästöjen vaikutusta tulisikin vielä selvittää. Yhdistyksen kannan mukaan YVA-selvityksessä tulisi käsitellä koko lantamäärän elinkaari kokonaisuudessa, vaikka osa siitä luovutettaisiinkin tilan ulkopuolelle jatkokäsiteltäväksi, koska kuivafraktion mukana tilalta siirtyy vuosittain 22,6 tonnia typpeä ja 12,3 tonnia fosforia lähiseuduille. Peltolevitysten peltojen tulva-arkuus tulisi myös huomioida ja varastolietesäiliöiden rakentamista kylvöajan kiireisen työhuipun tasaamiseksi harkita. Yhdistys katsoo, että jätteen käsittelyjärjestelmä näyttää parantuvan nykyiseen käytäntöön verrattuna, jossa raatoja on haudattu tilan pelloille. Epäselväksi jää lähinnä pihojen ja kattojen sadevesien käsittely, joka eräiden tutkimusten mukaan nostaa esimerkiksi yhdyskuntien alapuolisten vesistöjen fosforipitoisuuksia huomattavasti ainakin minimivirtaamien aikana. Yhdistys esittää, että seurantaohjelmaan liitetään säännöllisten vesinäytteiden ottaminen Alhonojasta. Eläinkuljetusten osalta 8. kappaleen taulukossa on virheellisyyksiä.

Vesistövaikutuksista yhdistys huomauttaa, että separointimenetelmässä suurin osa liete-lannan sisältämästä fosforista ei päädy pelloille, mahdollisesti jopa siinä määrin, että pelloille voidaan joutua levittämään kivennäisfosforia. Tämä taas vähentää arvioitua fosforikuormituksen vähennystä. Vesistöihin kohdistuvia ympäristövaikutuksia tulee käsitellä kokonaisvaltaisesti koko vesistöaluetta ja jopa Itämeren koskevana. Tällöin tulee huomioida myös koko lantaerän elinkaari. Viherrakentamiseen käytettäviä rakennusaineita voidaan nykyään levittää melkein mihin vain peltoalueiden ulkopuolelle ja alueellisesti lietekomposti on miltei ongelmajätettä suuren tarjonnan vuoksi. Fosforin lisäksi ongelmia aiheuttaa vesistöjen typpimäärän lisääntyminen. Uusimpien tutkimusten mukaan typpiravinne lisää sinilevien määrää Itämeressä.

Kaisa ja Jorma Jalonen haluavat kiinnittää huomiota siihen, että keskustelutilaisuudessa selvitettiin hyvin uusien lietesäiliöiden turvallisuutta routa- yms. vahinkojen varalta, mutta vanhojen kymmeniä vuosia sitten rakennettujen lietesäiliöiden kunto ja turvallisuus ohitettiin nopeasti. Vanhoja säiliöitä on tilanomistajista mm. Niittysellä omalla sekä Närän tilalla, joka sijaitsee todella jyrkällä Loimijoen rannalla. Esittäjät saivat tilaisuudessa käsityksen, että vanhojen säiliöiden kuntoa valvova "viranomainen" on tilan isäntä itse, joka ei ole oikein. Vesistöjen lähellä oleville lietesäiliöille tarvitaan säännöllinen ulkopuolinen valvonta.

Kirsi Mäki ja 20 muuta allekirjoittajaa esittävät muun muassa, että koska kyseessä on ennakkotapaus, myös asukkaiden esittämiin ongelmakohtiin tulee paneutua huolellisesti eikä suurpiirteisesti, kuten Niittysen tilalla on sikatalouden harjoittamiseen suhtauduttu lannanlevityksessä, raatojen käsittelyssä, naapurien konsultoinnissa ja rakennuslupien hakemisessa. Esittäjät eivät varauksetta allekirjoita tutkimuksen tehneiden tahojen puolueettomuutta kaikissa asiakohdissa ja asiantuntijoita olisi varmasti löytynyt muistakin instansseista kuin nyt valituista. Esittäjät epäilevät laitevalmistajan ilmoittamien hajupäästölukujen ja tutkimustulosten luotettavuutta. Selostuksesta puuttuu myös konkreettinen selvitys siitä, miten sikojen hyvinvointi uuden tekniikan myötä paranee ja miten eläimet pääsevät toteuttamaan lajityypillistä käyttäytymistä. Tuotannon suurin huolenaihe ei kuitenkaan liene eläinten hyvinvointi, kun sioista puhutaan mm. "eläinaineksena".

Hankkeen soveltuvuudesta maisemaan Kirsi Mäki esittää kulttuurihistorioitsijana ja ympäristöhistoriaan perehtyneenä, että katsottaessa Jokiniittu-tilaa vanhalta kivikautiselta asuinpaikalta Alastaron ja Vampulan kunnan rajalta syntyy vaikutelma parista lentokonehallista, joiden takana on kirkkomainen kuivuri. Jokiniittu-tila antaa oivaa opetus-

materiaalia maisemallisesti kyseenalaiseen paikkaan sijoitetuista tuotantorakennuksista. Jokin muu maisemaa arvioiva taho kuin MTT olisi voinut nähdä uudisrakennuksen muunakin kuin esteettisen balanssin tuovana pisteenä i:n päällä. Hienomuotoinen Sikapäänmäki, Loimijokiranta, metsästä mutkitteleva Alhonoja ja tietä tai metsänreunaa myötäilevä pienasutus on joutunut maisemakokonaisuuden kannalta alisteiseen asemaan. Esityksen tueksi mielipiteessä on kuvia käsitellyiltä eri suunnilta. Emakoita voitaisiin myös tuoda kesällä laitumelle jaloittelemaan, jolloin syntyisi vaikutelma, että betoniseiniensä sisällä on oikeaa elämää.

Hajupäästöistä esittäjät esittävät, että uuden sikalan myötä hajupäästöt lisääntyvät merkittävästi ilmastoinnin kautta. Samaten lannanlevityksenaikainen hajuhaitta pitenee ajallisesti, kun lietelantaa levitetään letkulevittimellä myös oraille. Lisääntyvästä lietteenajomäärästä ja lietteenlevitystavasta esittäjät ovat huolissaan. Tänäkin vuonna 2004 lietettä edelleen levitettiin mahdollisille tulvapelloille. Selostuksen liitteenä olevissa peltokartoissa paljastuu esittäjien mukaan sama suurpiirteisyys ja sekavuus kuin rakennuslupahakemuksessa; kartoissa ei ole esitetty selkeästi tulva-alueiden ja peltojen yhtenevyyttä ja mm. levityspellot on esitetty virheellisesti. Esittäjien mielestä vesistövaikutuksiin ei ole suhtauduttu yhdistelmäsikalan YVA-ohjelmaa tehtäessä vakavasti. Hankkeen toteuttajan omavalvonta ei esittäjien mielestä riitä takamaan jätevesien käsittelyn ja lietealtaiden kestävyuden varmistamista – varsinkin kun yksi lietealtaista sijaitsee vuoden 1966 suurtulvan tasolla. Tavallisilta kiinteistönomistajilta tullaan vaatimaan panostamista jätevedenkäsittelyyn, joten viranomaiset voisivat panostaa suursikalanomistajan jäte/ravinnekuormituksen valvontaan. Esittäjät olettavat, että myös tarvittavat suojakaistojen tarkistukset on tehty.

Pekka Remes toteaa, että jokaisella on oikeus harjoittaa ammattiaan tai liiketoimiaan voimassaolevien lakien mukaan. Toinen asia on, kuinka paljon elinkeinonharjoittaminen saa haitata toisten elinolosuhteita. Selvityksessä mainitaan, että hanke sijaitsee Hanhikosken kylässä Jokiniitty nimisellä tilalla R:no 4. Vampulan kunnan rakennuslautakunnan myöntämän rakennusluvan mukaan hanke sijaitsee Vampulan Närälän kylässä tilalla R:no 1:10. Turun hallinto-oikeus selvittää rakennusluvan laillisuutta. Rakennusluvasta puuttuvat myös naapureiden lausunnot. Tilan maisemaan sijoittumista arvioidaan tilan Jokiniitty R:no 4 perusteella. Rakennusluvan mukaan pitäisi tarkastella tilaa Närälä 1:10, joka on yhtä kuin maisema-arvoistaan tunnettu Sikapäänmäki. Arvioitaessa uudisrakennuksen vaikutusta maisemaan selostuksessa sanotaan, että valittu sijoitus pitää rakennusryhmän visuaalisen massavaikutelman koossa ja jopa täydentää tasapainoa. Esittäjänkin mielestä massiiviset yli 100 m pitkät rakennukset ovat kuin painava, kaiken harmonian näkymästä imevä musta aukko keskellä kulttuurimaisemaa. Remes haluaa kiinnittää myös huomioita toimenpidesuosituksen merkitykseen, sillä teoreettisia vaihtoehtoja ei edes tutkita, koska rakennus on jo valmis. Hajuttomaksi sikala ei tule millään vaihtoehdolla. Remes kertoo myös saaneensa asuinkiinteistöjen arvon muuttumisen arvioineelta Rehnbergiltä sähköpostia 31.3.2004, jossa Rehnberg toteaa: "Olet aivan oikeassa siinä, että Suomen suurin sikala naapurissa aivan varmasti alentaa asuinkiinteistön arvoa." Julkisista kannanotoista Remes toteaa, että sikalahanketta ei ole käsitelty lehdistössä asiallisesti.

YHTEYSVIRANOMAISEN LAUSUNTO

Arviointimenettelyn tavoitteena on ollut selvittää ympäristövaikutukset Kari Niittysen sikalarakennushankkeessa. Arviointiselostuksessa esitetyt vaikutukset on käsitelty osittain arviointiohjelman ja yhteysviranomaisen siitä antaman lausunnon perusteella. Yhteysviranomaiselle toimitetuissa lausunnoissa ja mielipiteissä on tuotu esiin arviointiselostuksen täydennystarpeita, jotka on otettu huomioon yhteysviranomaisen lausunnossa.

Hankekuvaus

Hankkeen yleiskuvauksessa on esitetty hankkeen tarkoitus, tarve ja tavoitteet. Rakennusten ja toimintojen sijoittuminen ja sikalan lähellä oleva asutus on kuvattu selkeästi. Sen sijaan koko hankkeen vaikutusalueita ei ole tarkasteltu riittävästi. Lietelannan levitykseen suunnitellut pellot ja niiden läheisyydessä sekä kuljetusreittien varrella sijaitseva asutus ja levityksen haitoista kärsivän asutuksen vyöhykkeen laajuus olisi tullut esittää selostuksessa paremmin, sillä lietalannan levittäminen kuuluu olennaisena osana toimintakokonaisuuteen. Lietelannan levitysalueet ja Loimijoen tulva-alueet on esitetty vain erillisillä liitekartoilla. Kaikkien jokivarren lantalevitykseen käytettävien peltojen osalta ei ilmene, ovatko ne tulvavaara-alueella.

Hankekuvauksessa on esitetty hankkeen ja sen vaihtoehtojen suhde maankäyttösuunnitelmiin ja ympäristönsuojelua koskeviin suunnitelmiin. Myös tieto seutukaavan kulttuurihistoriallisesti arvokkaasta alueesta on esitetty. Suursikala sijoittuu Satakunnan seutukaavan 5 kulttuurihistoriallisesti arvokkaalle alueelle kh-615 (Kalkkivuori-Pikku-Vampula). Sikalan itäpuolella, noin 200 metrin etäisyydellä sijaitsee seutukaavaan sisältyvä, maakunnallisesti merkittäväksi luokiteltu luonnonsuojelualue SL-488 (Sikapäänmäki), jonka varausperusteena on geologisia ja kasvitieteellisiä arvoja. Muita kaavoja seutukaavaa lukuun ottamatta alueella ei ole.

Hankkeen tarvitsemia lupia, lukuun ottamatta ympäristölupaa, ei ole selostuksessa tarkasteltu. Kysymykseen tulee ainakin maankäyttö- ja rakennuslain mukainen rakennuslupa käyttötarkoituksen muuttamiseen. Lisäksi harkittavaksi tulee myös maankäyttö- ja rakennuslain mukainen suunnittelutarveratkaisu.

Vaihtoehtojen käsittely

Hankeesta on esitetty kolme vaihtoehtoa, joiden ympäristövaikutuksia on tarkasteltu. Nollavaihtoehto kuvaa nykytilannetta. Toteutettavaksi on alustavasti suunniteltu kakkosvaihtoehto, joka poikkeaa muista vaihtoehdoista teknisiltä ratkaisuiltaan, mm. lietalannan prosessoinnin ja hajupäästöjen osalta. Arviointiselostus on painottunut kakkosvaihtoehtoon.

Vaikutusten selvittäminen ja merkittävyyden arviointi

Hankkeen ympäristövaikutusten arviointi on keskittynyt Niittysen tilalle ja sen välittömään ympäristöön, sikalarakennuksista ja lietesäiliöistä tuleviin hajupäästöihin sekä lantalevityksestä johtuviin Loimijoen vesistövaikutuksiin. Tarkastettava vaikutusalue olisi tullut ulottaa lietalannan levitykseen suunniteltujen peltojen ja niiden läheisyydessä sekä kuljetusreittien varrella sijaitsevaan asutukseen.

Vaikutusten selvittämisen perustana on nykytilan kuvaus ja eri tahojen laatimat arviot. Osa sikalan ympäristövaikutuksista on esitetty riittävästi, osa puutteellisesti. Massiivisen sikalan vaikutukset arvokkaaseen kulttuurimaisemaan on kuvattu selvästi. Sen sijaan hankkeen vaikutukset ihmisiin, ilmaan, ilmakehään ja kasvillisuuteen sekä pohjavesiin on arvioitu puutteellisesti. Taustatietoja väestörakenteesta ja elinoloista ei ole koottu. Hajupäästömittausten tulokset on esitetty, mutta arviointiselostuksesta puuttuu hajujen leviämisen tarkastelu. Ympäristökeskus arvioi vaikutusten selvittämistä alakohdittain seuraavasti:

Maisema

Arviointiselostuksessa on sikalasta monipuolinen maisemallinen tarkastelu, joka painottuu rakentamisen soveltuvuuteen itse tilakeskuksessa ja lähimaisemassa. Tarkastelu on tosin muodollinen, sillä konehalli, joka on tarkoitus muuttaa sikalaksi, on jo rakennettu. Selostuksessa on esitetty toimenpidesuosituksia maisemavaikutuksien vähentämiseksi, jotka voidaan vielä toteuttaa ja jotka ovat myös tarpeen toteuttaa. Puumuutuksien lisäksi vaikutuksia maisemaan voidaan vähentää maalaamalla rakennus maisemaan sopivilla väreillä.

Uusien lietealtaiden sijoittaminen pellon tason ja jokea kohti viettävän rinnemaaston taitekohtaan saattaa olla maiseman kannalta hyvä ratkaisu. On kuitenkin huomattava, että ne tulisivat sijoittumaan tulvavaara-alueelle. Selostuksessa ei ole esitetty vaihtoehtoisia sijoituspaikkoja lietealtaille. Tältä osin arviointia pitää täydentää ja esittää täydennykset ympäristölupahakemuksessa.

Hajut

Arviointiselostuksessa on keskitytty selvittämään lannan käsittelyvaihtoehtoja ja niissä syntyvien hajupäästöjen määriä. Kakkosvaihtoehdossa lannan separoinnin todetaan vähentävän neste- ja kuivafraktion hajupäästöjä selvästi. Lietesäiliöiden kattamisen vähentää päästöjä 85-90 %. Uusi ilmanvaihtojärjestelmä vähentää myös hajupäästöjä.

Arviointiselostuksesta puuttuvat arviot hajujen leviämisestä ja vaikutuksista luontoon ja ihmisiin. Hajuhaittojen tarkempi vaikutusten kuvaus olisi ollut tarpeen jo senkin takia, että ykkös- ja kakkosvaihtoehdossa lannan kuljettamiseen yleisillä teillä tarvitaan 500-600 ajokertaa vuodessa ja levitysalaa 340 –685 hehtaaria.

Päästöt vesiin ja maaperään

Arviointiselostuksessa esitetään mm. lannan käsittelyvaihtoehtojen vaikutuksia lannan levitykseen käytettävän peltoalan kokoon, lannan typpi- ja fosforitaseeseen, vesistö päästöihin ja separoinnissa käytettävien kemikaalien vaikutuksiin. Sikalan laajenuksesta johtuvia vaikutuksia Loimijoen veden laatuun ei arvioida merkittäviksi, koska nykytilanteeseen verrattuna fosforikuormitus voi jopa laskea, jos separointimenetelmä otetaan käyttöön. Lannan levitysjankohdalla on vaikutusta kuormitukseen siten, että syyslevityksessä tyyppistä valuu enemmän vesistöihin kuin kevätlevityksen tyyppistä. Separointikemikaaleilla ei arvioida olevan vaikutuksia maaperään. Päästöt vähenevät myös, kun kuolleita eläimiä ei enää haudata tilalle, vaan ne toimitetaan destruktiolaitokselle.

Arviointiselostuksessa ei ole tarkasteltu hankkeen vaikutuksia pohjaveteen. Tarkastelu olisi pitänyt tehdä, vaikka sikala ei sijaitsekaan pohjavesialueella. Selostuksesta ei ilme-ne, miten alueen vesihuolto on järjestetty ja onko sikalan välittömässä läheisyydessä olevilla tai lannan levitysaluiden lähellä olevilla naapureilla käytössä omat talousvesikaivot. Jos kaivot ovat käytössä, olisi tullut selvittää lietteen levityksen mahdolliset vaikutukset talousveden laatuun ja tarvittaessa laatia talousvesikaivojen seurantaohjelma. Vaikutuksia Alhonojaan ei ole selvitetty. Näiltä osin on ympäristövaikutusten arviointia on täydennettävä ja esitettävä täydennykset ympäristölupahakemuksessa.

Ihmisiin kohdistuvat vaikutukset

Hankeen vaikutukset ihmisten elinoloihin, viihtyvyyteen ja terveyteen ovat jääneet lähes kokonaan selvittämättä. Väestörakenteesta ja elinoloista ei ole koottu taustatietoja, joita edellytettiin arviointiohjelmasta annetussa lausunnossa. Mielipidekartoitusta tai asukaskyselyä vaikutusten arvioimiseksi ei tehty. Toiminnasta aiheutuvia haittoja, kuten hajuhaittoja, rehun käsittelystä mahdollisesti syntyviä pölyhaittoja tai vaikutuksia talousvesikaivoihin ei ole tarkasteltu.

Ihmisiin kohdistuvia vaikutuksia on käsitelty vain taloudelliselta kannalta esittämällä arvio siitä, miten sikalahanke vaikuttaa naapurissa sijaitsevien asuinkiinteistöjen käypään arvoon. Hankkeen maankäytöllisiä vaikutuksia olisi tullut arvioida omana kohtanaan ja perusteellisemmin. Hanke tosin sijoittuu olemassa olevan vastaavan toiminnan yhteyteen, mutta kotieläintalouden suuryksiköillä on yleensä vaikutuksia lähialueiden maankäyttöön ja myös tuleviin maankäyttömahdollisuuksiin. Näitä vaikutuksia ei nyt ole arvioitu muutoin kuin pyytämällä auktorisoidun kiinteistöarvioijan lausunto hankkeen vaikutuksista naapurissa olevien kiinteistöjen käypään arvoon. Kaavoittamattomallakin alueella vaikutuksia alueiden käyttöön olisi tullut arvioida tarkastelemalla alueen nykyistä maankäyttöä, rakennuskantaa ja sen käyttötarkoitusta sekä toisaalta hankkeen vaikutusta nykyiseen ja odotettavissa olevaan maankäyttöön.

Vaihtoehtojen vertailu ja toteuttamiskelpoisuus

Vaihtoehdot on todettu selostuksessa toteuttamiskelpoisiksi. Laajennettaessa toimintaa kakkosvaihtoehto nimetään parhaaksi.

Haitallisten vaikutusten ehkäiseminen

Selostuksessa on arvioitu toiminnassa syntyviä riskejä ja esitetty haitallisten vaikutusten vähentämistoimia. Loimijoen vesistöön kohdistuvat vesipäästöjen vähentämistoimet ovat kuitenkin riittämättömiä. Suojavyöhykkeiden käyttöön ei ole selvästi sitouduttu, vaikka osa lannan levitysalueesta sijaitsee tulvivalla alueella, jolle lantaa ei tule levittää lainkaan. Esitetyt lietesäiliöiden ja lantavarastojen sijoittamispaikat ovat epävarmoja tulvimisen suhteen. Ne tulee sijoittaa alueelle, jolle tulva ei voi nousta. Lietealtaiden kattamiseen ei ole sitouduttu. Vanhojen lietesäiliöiden kuntoa ja käyttöikää ei ole selvitetty. Ympäristölupahakemusta varten on nämä puutteet korjattava.

Seuranta

Seurantaohjelma on puutteellinen mm. haju- ja vesipäästöjen tarkkailun suhteen. Siinä ei myöskään esitetä ihmisiin koskevien vaikutusten tarkkailua. Seurantaohjelmaa tulee täydentää ympäristölupaa haettaessa.

Osallistuminen

Arviointimenettelyssä on keskeistä osallistuminen ja sen avulla saatavan palautteen huomioon ottaminen sekä hankkeen ympäristövaikutusten riittävä selvittäminen. Hankkeella on ohjausryhmä, johon kuuluu hankkeesta vastaava, tilan naapuri asukkaiden edustaja, Vampulan kunnan edustaja ja asiantuntijat LSO Foods Oy:stä ja ympäristökeskuksesta. Hankkeesta on pidetty yleisötilaisuuksia, joissa asukkaat ovat saaneet ilmaista mielipiteensä. Mielipiteitä on esitetty myös kirjallisesti. YVA-menettely on sisältänyt lakiin perustuvat osallistumismahdollisuudet, joten menettely täyttää lain sille asettamat vähimmäisvaatimukset.

Raportointi

Arviointiselostus on koottu eri tahojen laatimista raporteista ja lausunnoista. Se ei ole laadukas. Selostus on painottunut väärin asioihin, esimerkiksi lietteen separointilaitoksen kuvaaminen on saanut liian suuren huomion. Lannan käsittely ja hajupäästöt on esitetty epäselvästi ja tiedot ovat osittain ristiriitaisia. Eräät liitteet, kuten sikalatöiden ohjeistus ja tautiriskien hallinta sikaloissa eivät ole olennaisia arviointiselostuksen kannalta. Eräs liite (nro 6) puuttuu selostuksesta. Arviointiselostusta ei ole jäsenneily hyvin. Olen naisen tiedon saaminen on vaikeaa. Selostuksesta puuttuu myös tiivistelmä.

Yhteenveto ja arviointiselostuksen riittävyys

Kyseessä on valtakunnan ensimmäinen sikalahanke, johon sovelletaan harkinnan perusteella ympäristövaikutusten arviointimenettelyä. Tätä ympäristövaikutusten arviointiselostusta ei voida pitää mallikelpoisena esimerkkinä hyvin toteutetusta ympäristövaikutusten arviointityöstä. Tarkasteltu vaikutusalue on liian suppea eikä arvioinnissa ole käsitelty kaikkia merkittäviä ympäristövaikutuksia. Ihmisiin kohdistuvien vaikutusten tarkastelu puuttuu lähes kokonaan. Hankkeen maankäytöllisiä vaikutuksia ei arvioitu riittävästi. Haitallisten vaikutusten torjumista ei ole otettu riittävästi huomioon. Arviointiselostusta on täydennettävä ja täydennykset esitettävä ympäristölupaa haettaessa.

LAUSUNNON NÄHTÄVILLÄOLO

Alkuperäiset lausunnot ja mielipiteet säilytetään Lounais-Suomen ympäristökeskuksen arkistossa. Yhteysviranomaisen lausunto lähetetään tiedoksi lausunnonantajille ja mielipiteen esittäjille.

Yhteysviranomaisen lausunto on nähtävänä 23.7.2004 alkaen ympäristöhallinnon www-sivuilla osoitteessa <http://www.ymparisto.fi/los> > ympäristönsuojelu > ympäristövaikutusten arviointi ja virka-aikana yhden kuukauden ajan seuraavissa paikoissa:

Vampulan kunnanvirasto, Sallilantie 53 A, Vampula
Vampulan kunnan kirjasto, Sallilantie 43, Vampula
Alastaron kunnanvirasto, Loimijoentie 74, Alastaro
Alastaron pääkirjasto, Vahvalantie 5, Alastaro

Ympäristökeskuksen johtajan sijainen
yli-insinööri

Outi Engström

Ylitarkastaja

Kristiina Rainio

Liitteet

1. Luettelo lausunnonantajista
2. Luettelo ympäristökeskuksen ympäristövaikutusten arviointimenettelyyn osallistuvista ryhmistä ja vastuuhenkilöistä
3. Suoritemaksun määräytyminen ja sitä koskeva oikaisuvaatimusosoitus

Suoritemaksu

6720 €

Jakelu

Kari Niittynen suoritemaksua vastaan

Tiedoksi

Alueelliset ympäristökeskukset
Länsi-Suomen ympäristölupavirasto
Lausunnon antajat ja mielipiteiden esittäjät
Suomen ympäristökeskus
Lounais-Suomen ympäristökeskus/ryhmät
Ympäristöministeriö

Luettelo lausunnonantajista ja mielipiteen esittäjistä**LAUSUNNOT**

Vampulan kunnanhallitus
Alastaron kunnan valvontalautakunta
Alastaron kunnanhallitus
Loimaan seudun kansanterveystyön kuntayhtymä
Länsi-Suomen lääninhallitus
Museovirasto
Satakunnan Museo
Satakunnan työvoima- ja elinkeinokeskus
Satakuntaliitto
MTK-Satakunta
Turvatekniikan keskus

MIELIPITEET

Huittisten Seudun Ympäristöyhdistys ry.
Kaisa ja Jorma Jalonen
Kirsi Mäki ja 20 muuta allekirjoittajaa
Pekka Remes

LIITE 2**YVA-ASIOIDEN KÄSITTELY LOUNAIS-SUOMEN YMPÄRISTÖKESKUKSESSA**

Yhteyshenkilö ylitarkastaja Kristiina Rainio

YVA-asioiden koordinoiva valmistelu ja esittely

LAUSUNTOJEN VALMISTELUUN OSALLISTUVAT SEURAAVAT OSASTOT JA RYHMÄT:**YMPÄRISTÖLUPAOSASTO**

Osastopäällikkö, ympäristölupapäällikkö Marja-Terttu Parsama
Teollisuuden, energiantuotannon ja yhdyskuntien ympäristöluvut, näitä koskevat lausunnot sekä tarkkailuohjelmat, pilaantuneiden maa-alueiden kunnostamista koskevat päätös- ja lausuntoasiat, ympäristölupapäätösten ja ympäristönsuojelulainsäädännön valvonta. Kalankasvatusta ja turvetuotantoa koskevat lausunnot, kalankasvatuksen tarkkailuohjelmat, karjasuojien ympäristöluvut, ympäristölupapäätösten ja ympäristönsuojelulainsäädännön valvonta, katselmustoiminnan koordinointi sekä ojitustoimitukset.

ALUEIDENKÄYTÖN OSASTO

Maankäyttö – osastopäällikkö, yli-insinööri Outi Engström
Alueiden käytön suunnittelun ohjaaminen ja edistäminen, rakentamisen poikkeusluvut, rakentamisen ohjaus, alueiden käytön ja rakennetun ympäristön tilan ja kehityksen seuranta ja ohjaus, rakennetun ympäristön suojeleminen, ympäristönsuojelun rahoitus rakennussuojelun ja kulttuurimaiseman osalta kulttuuriympäristön hoidon edistäminen, muinaismuistoasiat, kiinteistöjen hankinnan lupa- asiat, tiasiat ja ulkomainonta

Luonnonsuojelu - ryhmäpäällikkö ylitarkastaja Esko Gustafsson
Luonnonsuojelu ja luonnon monimuotoisuus, maanhankinta luonnonsuojelutarkoituksiin, suojelun alueiden perustaminen, merkintä ja hoito, lajien ja luontotyyppien suojeleminen ja hoito, maisemasuojelu, ulkoilu ja virkistys sekä vene- ja maastoliikenneasiat sekä luonnonsuojelun rahoitus

YMPÄRISTÖTEKNIIKAN OSASTO

Vesistöt – ryhmäpäällikkö, vesistöinsinööri Juha-Pekka Triipponen
Vesistöjen tilan ja käyttökelpoisuuden parantaminen, vesistöaluetalouden kehittäminen, vesistövelvoitetarkkailun seuranta ja kehittäminen, hydrologinen havainnointi, tulvasuojelun suunnittelu ja seuranta, peruskuivatuksen suunnittelu ja ohjaus, yleisten vesialueiden valvonta, ympäristönsuojelun rahoitus vesien kunnostamisen osalta, vesistöhankeiden luvanhaltijan tehtävät

Maaseutu – ryhmäpäällikkö, ylitarkastaja Pirkko Valpasvuo- Jaatinen
Maa-, metsä- ja karjalouden ympäristönsuojelu, turvetuotannon ympäristönsuojelu, turkistarhaus, ympäristönsuojelun rahoitus maa- ja metsätalouden osalta

Yhdyskuntatekniikka – ryhmäpäällikkö, vesihuoltoinsinööri Jyrki Lammila
Ympäristönsuojelun yleinen edistäminen, yhdyskuntien ja teollisuuden vedenhankinnan ja viemäroinnin suunnittelu ja edistämien, pohjavesien suojeleminen ja suunnittelu, saastuneiden maiden kunnostuksen edistäminen, maa-ainesten ottamista koskevat lausunnot ja lupaseuranta, jätehuollon yleissuunnittelu ja edistämien, valtion jätehuoltotöiden ja vesihuoltotöiden suunnittelu, ympäristönsuojelun rahoitus kehittämis- ja kokeiluhankkeiden osalta sekä vesihuoltoavustukset, kalankasvatuksen valtakunnallinen kehittäminen

MAKSUN MÄÄRÄYTYMINEN JA MAKSUA KOSKEVA MUUTOKSENHAKU

Maksu määräytyy ympäristöministeriön asetuksessa (1237/2003) alueellisen ympäristökeskuksen maksullisista suoritteista olevan maksutaulukon mukaisesti.

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että julkisoikeudellisesta suoritteesta määrätyn maksun määräämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia oikaisua maksun määränneeltä viranomaiselta kuuden kuukauden kuluessa maksunmäärämisestä.